

Lovforslaget burde dog utvivlsomt være saaledes, at der allerede var Noget i selve Lovforslaget, som var brugbart og nyttigt, og det skulde ikke komme an paa det Lotterie, om et nedsat Udvalg dog maaskee kunde bringe Noget ud af det. Derfor mener jeg, at selv om det er tænkeligt, at der kunde komme Noget ud af det, saa skal man dog ikke nedsatte et Udvalg, hvis det er Tilfældet, som det forekommer mig, at Lovforslaget er saaledes, at det baade med Hensyn til Indhold og Form er aldeles ubrugeligt. Naar det kommer under et Udvalgs Behandling, saa er det jo ogsaa ubestemt, hvormeget eller hvorlidet Godt der kommer ud af det; men dertil kommer endnu, at, hvis jeg ikke tager meget feil, saa er det et almindeligt Ønske, at Præsternes Lønning i det Hele maa undergaae en Forandring, saaledes at de mere blive satte paa fast Lønning, end for Dieblisset er Tilfældet, og jeg skulde derfor mene, at det ogsaa af den Grund vilde være rigtigt, at opsætte denne „Ubetydelighed“ af en Lov, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) kaldte den, indtil man kunde faae Præsternes Lønning i det Hele ordnet; thi da vil der ogsaa kunne tages Hensyn dertil, og da ville de kunne faae det Bederlag, det være nu stort eller ringe, som Forslagsstilleren aldeles vil berøve dem, skjøndt han dog selv erkjendte, at baade Districtslæger og Districtsprovster og enhver Anden, der ikke for sin egen, men for Andres Skyld, skal befordre sig selv, efter Lovgivningens modtager Bederlag derfor. Jeg skal derfor stemme i mod Lovforslagets videre Fremme.

H. Hansen: Med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler yttrede, at vi skulde vente, indtil der kom Forslag om en ny Lønningssmaaade for Præsterne, da skulde jeg meget villig, hvis den ærede Forslagsstiller vil love mig til næste Session at komme med saadant Lønningsreglement, og jeg havde haab om, at det vilde gaae igjennem, tage dette Forslag tilbage; men jeg har paa ingen Maade et saadant Haab, at det vil skee, skjøndt jeg vel veed, at der hersker et levende Ønske derom; thi „vore Ønske r blive desværre ofte ikke opfyldte“; men derfor synes jeg dog, at vi maae

see at ordne lidt paa de Misforhold, som efter min Mening ere tilstede, ikke alene i denne, men ogsaa i mange andre Retninger, og vi sidde jo dog ogsaa for at raade Bod paa en eller anden Ulempe, som kan være tilstede. At nærværende Forslag meget godt kunde ophøies til Lov i den Form, det har, derom er jeg overbevist, især naar vi, hvad jeg har tænkt mig, af Ministeriet fik Oplysning om de mindre Præstekald, hvilke da kunde tillægges en Godtgjørelse i en eller anden Retning. Vi vide f. Ex., at de have en ikke ubetydelig Lettelse i de kongelige Skatter, og det er jo altid Noget, der maa komme i Betragtning, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil lade Sagen gaae videre.

Valentin: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) endte sit Foredrag med en Udtalelse, som tildeels gjør det overflødig at begjære Ordet; thi han havde hørt mig sige, at de almindelige Udtalelser, jeg havde tilladt mig, havde ikke deres Anvendelse paa nærværende Lovforslag. Naar han har hørt det, og havde bevaret det i sin Hufommelse, saa veed jeg virkelig ikke, hvorfor han vilde opstille det første Billede, som om jeg skulde have talt om, at nærværende Lovforslag skulde gjøre Præsterne mindre samvittighedsfulde. Det kunde aldrig falde mig ind at fremsføre Insinuationer af den Natur, og det saameget mindre, da det dog er bitterligt, at selv om det blev til Lov, kunde det ingen Indskydelse have paa de nærværende Præsters Stilling; jeg talte kun ganske i Almindelighed, da jeg troede her at see den første Brydning af det nye Princip, som skulde gjøre sig gjældende med Hensyn til Statsembedernes Bemyndelse o. s. v. Jeg bemærkede, at det ikke vilde være en rigtig og klog Veie at slaae ind paa, naar man vilde sige, det kan være det Samme med saadanne smaa Indskrænkninger, der bliver nok tilbage, der ville have Embederne. Jeg troer derfor, at den ærede Folkethingmand virkelig har overseet, hvad der var Sagens rette Kerne og Indhold, og, naar han havde fastholdt min Udtalelse, saa kunde han deri ikke søge nogen Anledning til at holde sit Foredrag, hvori han vilde udtale sin Forundring over den Ind-